

சமுத்துச் சிவத்தலங்கள் மீதான
திருமுறைகள்

கொக்குவில் தாவழ
ரின்னையா வல்லியர் அவர்களின்

09-03-92

நினைவு வெளியீடு

சிவமயம்

கொக்குவில் தாவடியைச் சார்ந்த

அயர்ச்சினையா வல்லபுரம்

(இளைப்பாறிய இருப்புப் பாதை அதிகாரி,
மலேசிய புகையிரத்த தினைக்களம்)

அவர்களின்

நீணவு வெளியீடு

ஸமுத்துச் சிவந்தலங்கள் மீதான
திருமுறைகள்

“தையல்புரம்”

தாவடி - கொக்குவில்.

விரசோற்பத்தி லூப் மாசித்திங்கள் 26ம் நாள்

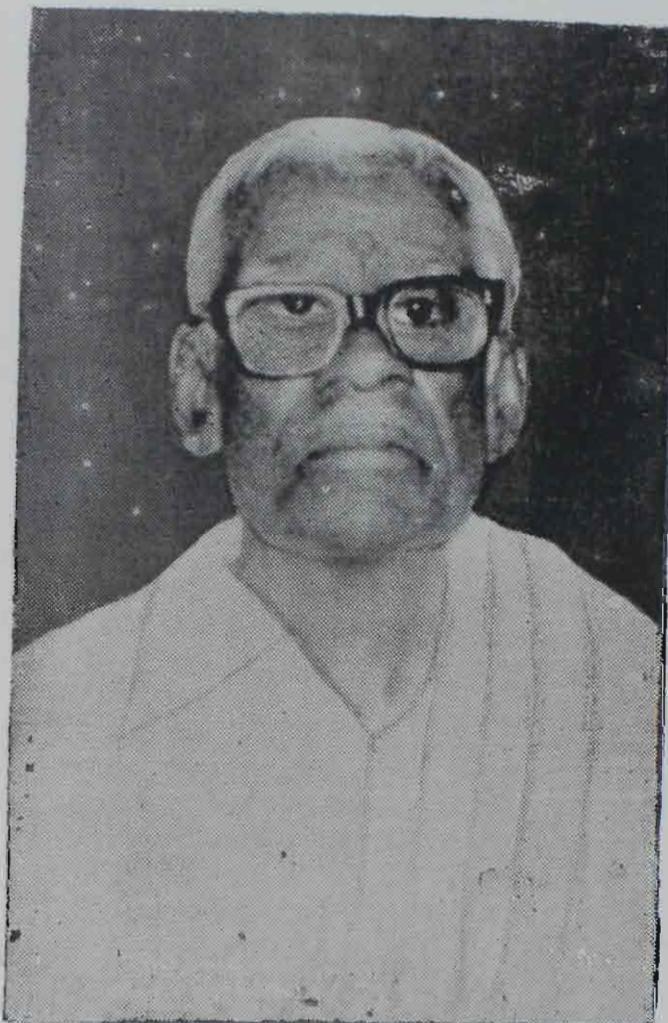
நடராஜ வாடவ வணக்கத்தின் யீர்

உருவத்துள் அருவத்தைச் சீத்தரிக்கும் நடராஜ வடிவைப் பாருங்கள்! “இங்கே வா” என்று மலர் முகம் அழுக்கிறது. அபயக்கரம் “அஞ்சாடே! நான் இருக்கி ரேன்”, என்கிறது. கையில் ஏந்திய சிற்சனல் நமது பாபங்களை அழிப்பது போலிருக்கிறது. உடுக்கை சிருஷ்டி நாதம் முழுக்குகிறது. ஆகாச தன்மாத்திரையான சத்தத் தீவிருந்தே சுகம் எழுந்தது. ஒங்காரமே சுக்தி மந்திரம் ஊன்றிய திருவடி நம் ஆணவத்தை அழுத்த மிதிக்கிறது. தூக்கிய திருவடி ஆன்மாவிற்குப் பரம சாந்தியளிக்கிறது. ஓசை, ஒளி, கனல், புனல், மதி, இரலை எல்லாம் அங்கே காண்கிறோம். ஆககம், நீக்கம், கூப்பு, மறைப்பு, அஞ்சல் எல்லாம் அந்த மூர்த்தியில் காண்கின்றன. நடராஜா நமது இதயவெளியினில் நடம் புரிவது போல் உணர்கிறோம்.

இந்த அன்பும் உணர்ச்சியுமே நடராஜ உருவணக்கத் தின் பயனாகும்.

— கணியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியர்

அமர் சின்னையா வல்லிபுரம்
Retired Permanent Way Inspector
Railways Malaysia

வங்கி முடியில்:

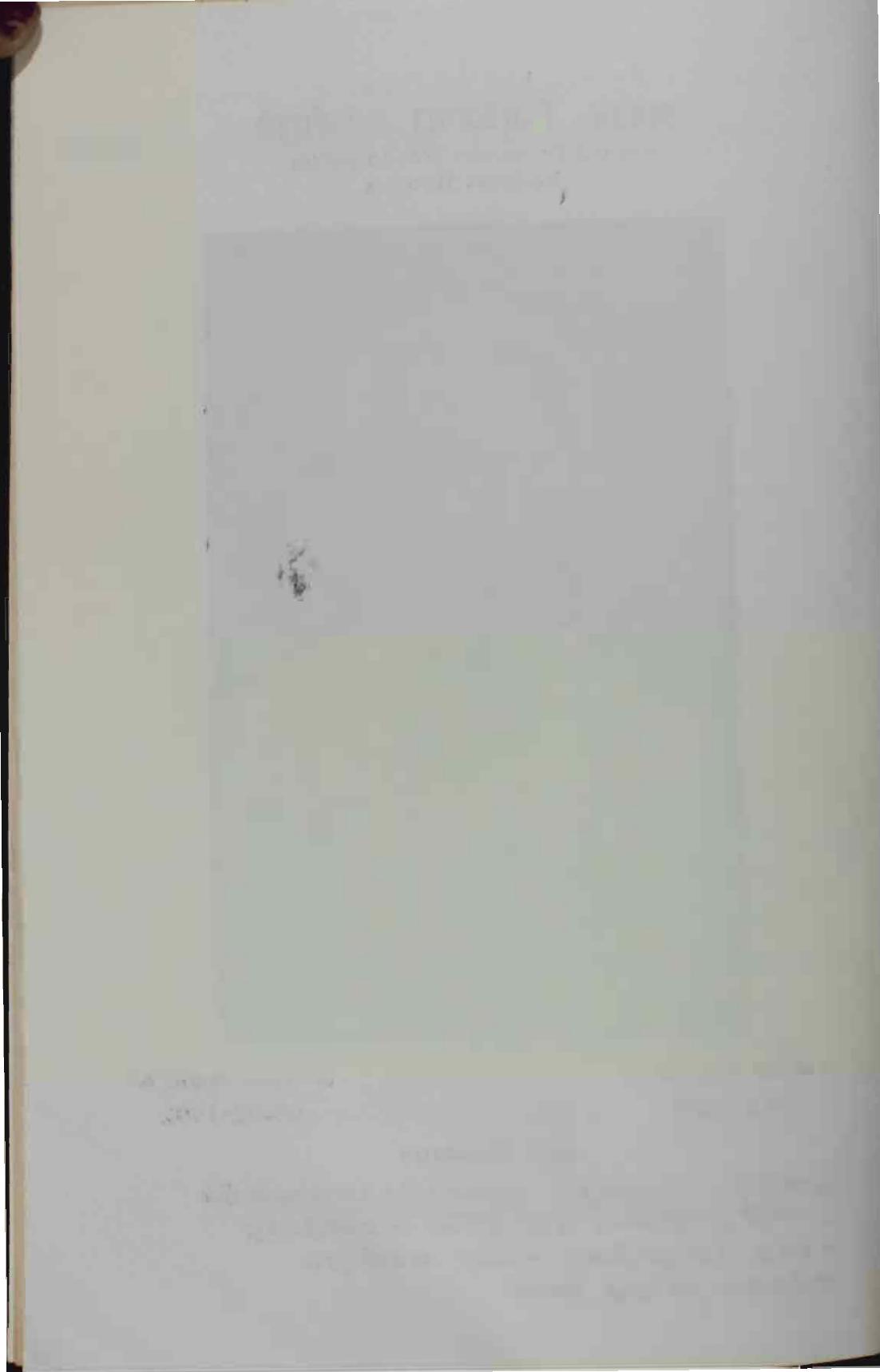
12-12-1908

கூத்தன் அடியில்:

09-02-1992

திதி வெண்பா

ஆண்டுபிர சோற்பத்தி ஆனதையீர் பான்முன்றில்
நான்கு பூர்வபக்கச் சதுர்த்தியே — ஈண்டுபுகழ்
எத்தித் தொழாநின்ற எங்கள் வல்லிபுரம்
கூத்தனடி சார்ந்த தினம்.

அமத்துச் சிவத்தலங்கள் மீதான திருமுறைகள் முன்னுயர்

இலங்கையில் உள்ள சிவத்தலங்களுள் திருக்கோணஸ்வரமும் திருக்கேதிஸ்வரமும் தேவாரம் பெற்றவை. கோணஸ்வரத்திற்குத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகம் ஒன்றுண்டு. திருக்கேதிஸ்வரத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகம் ஒன்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகம் ஒன்றுண்டு. இவை தவிரத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் கேட்க சரின் தோற்றுத்தை அழகாகப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறோர்.

திருவாசகத்தில் குயிற்பத்திலும், திருவார்த்தையிலும் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் இறைவன் வண்டோதயியின் பொருட்டு நிகழ்த்திய திருவிளையாடல் ஒன்றினை எடுத்தாருகிறார். ஆராய்ச்சியாளர்கள் இத்திருவிளையாடல் திருக்கேதிஸ்வரத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டதாகக் கருதுகிறார்கள். எதுவாயிலும் திருவாசகத்திலும் ஈழமண்டல சிவத்தலம் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம்.

மேலும் சேக்கிழார் பெருமானும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் (பெரிய புராணம்) திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் வரலாற்றைக் கூறும்போதும், சேரமான் பெருமான் நாயனார் புராணத்திலும் திருக்கோணஸ்வரத்தைப் பற்றியும் திருக்கேதிஸ்வரத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவற்றுல் ஈழமண்டலத்திலுள்ள இரு சிவத்தலங்கள் தேவாரமுதலிகள் மூவராலும் இரண்டாம், ஆரூம், ஏழாம் திருமுறைகளிலும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுல் எட்டாம் திருமுறையிலும் சேக்கிழார் பெருமானுல் பன்னிரண்டாம் திருமுறையிலும் பாடப் பெற்றுள்ளதை அறிகிறோம்.

திருமுறைகளைப் பொருஞ்சைர்ந்து ஒதும்போது உள்ளுணர்வில் தெய்வீக்கக் கடிவு ஏற்படுகின்றது. மன ஒருமைப்பாட்டுடன் இவற்றை ஒதுபவர்களுடைய உள்ளம் கணிக்கின்றது. சிவாயங்கள் தோறும் சென்று நெக்கு தெக்கு நினைவர் நெஞ்சுளை புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியளை நினைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அருளாளர்கள் பாடினார்கள். ஆலயங்களில் மலர்ந்த திருமுறைகளைச் சிலாகமங்களும் ஏற்று அவற்றை ஆவயங்களில் நித்திய ஜெமித்திக் பூஷகங்களின் போதும், மகோற்சவம் மற்றும் சமயவிழாக்களிலும், கிரியைகளிலும் சடங்குகளிலும், ஒதுவுதை வலியுறுத்தி உள்ளன.

சமநாட்டிலுள்ள சிவத்தலங்கள் மீதான திருப்பதிகள்கள் தாம் பெற்ற பெரும் பேரூகும். இவற்றைத் தினமும் ஒதுவதால் அங்கத் துற நோய்கள் ஓழியப்பெற்றும், மொய்த்தெழும் விணைகள் அகன்றும் இன்னங்கள் நிங்கப்பெற்றும் இன்பமாய் வாழலாம். இன்பமே எந்நானும் துன்பமில்லை.

“புண்ணியா! உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்” என்று பொன்னம் பலத்து எம் முடியாமுதவின் பூங்கழல் குறுகிய எங்கள் வாழ் முதலாகிய திரு. சின்னையா வல்லிபுரம் அவர்கள் நினைவாகப் பொருத்தமானதோரு வெளியீடு பிரசரிக்க வேண்டும். அதுவும் பயன் உள்ளதாக அமைய வேண்டும் என்ற எமது விருப்பு நிறை வேற்ற துணைநின்ற தாவடி ஸ்ரீ அம்பலவாண வேதவிநாயகர் பாதக் கமலங்கள் சென்னி மிசைகுட்டி ஏந்துகிடேரும்.

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாத
குன்றுத உணர்வுடைய எங்கள் குடும்பத்தலைவர்

திரு சின்னையா வல்லிபுரம் அவர்கள் பாதங்களில் மானசீக மாகக் கைப்போது மலர்தூவிக் கள்றுத காதலுடன் “சமுத்துச் சிவத்தலங்கள் மீதான திருமுறைகள்” என்னும் தொகுப்பு நூலைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளாமு மோங்கிட
மன்று ஊரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்

— சேக்கிழார்

பஞ்சகிருத்திய வடிவம்

டமருகம் ஏந்திய திருக்கரத்திலே படைத்தற் தொழிலையும் அமைந்த திருக்கரத்திலே காத்தற்றெழுமிலும், அக்கினியேந்திய திருக்கரத்திலே சங்காரத் தொழிலையும் தூக்கிய திருப்பாதத்திலே அருளற்றெழுமிலையும் ஆராய்ந்து அறிக.

—

திருநூணசம்பந்தமுர்த்தி கவுரமிகள் அருளிய
திருக்கோந்சீஸ்ஸாந் நேவாரத் திருப்பதிகம்
 இரண்டாந் திருமுறை

திருக்கிற்றம்பலம்

பண் நட்டராகம்

வீருது குன்றமா மேருவி னங்ர
 வாவன லெரியம்பாற்
 பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றினின்
 ருதைப்பதி யென்நாரும்
 கருது கின்றலுர் கணைகடற் கடிகமழ்
 பொழிலணி மாதோட்டம்
 கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக்
 கடுவினை யடையாவே.

பாடல் வீணையர் பலடல சரிதையை
 ரெருதுகைத் தருநட்டம்
 ஆடல் பேணுவ ரமர்கள் வேண்ட
 நஞ்சன்டிருள் கண்டத்தர்
 சுடமாவது விருங்கடற் கரையினி
 லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
 கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழுக்
 கெடுமிடர் வினைதானே.

பெண்ணென்ற பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின
 ரறைகழல் லெம்பார்க்கச்
 கண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவர்
 அகந் தொறு மிடுபிச்சைக்
 குண்ண லாவதோ ரிச்சையி னுழல்பவ
 நுயர்தரு மாதோட்டத்
 தண்ணை னன்னூலுகே தீச்சர மடைபவர்க்
 கருவினை யடையாவே

பொடிகொண் மேனியர் புலியத னரையினர்
 விரிதரு கரத்தேந்தும்
 வடிகொண் மூவிலை வேவினர் நாவினர்
 மறிகடன் மாதோட்டத்

தடிக ஸாதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
 பரிந்த சிந்தையராகி
 முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் ஸார்தம்மேல்
 மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்ல ராற்றவு ஞானநன் குடையர்தம்
 மடைந்தவர்க் கருளிய
 வல்லர் பாஸ்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்
 மலிகடன் மாதோட்டத்
 தெல்லை யிற்புக மூத்தைகே தீச்சர
 மிராப்பக னினைந்தேத்தி
 அல்ல ஸாசருத் தரனடி யினைதொழு
 மன்பநா மடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகட்சீப்
 பொருந்தவைத் தொருபாகம்
 மாழை யங்கயற் கண்ணிபா வருளிய
 பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
 வாழை யம்பொழின் மந்திகள் களிப்புற
 மருவிய மாதோட்டக்
 கேழுல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பார்
 கேதீச்சரம் பரியாரே.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்
 பல்லுவகினி ஆயிர் வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனூர் கடவிடங் கைதொழுக்
 காதவித் துறைகோயில்
 வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்ஞலை
 நடமிடு மாதோட்டத்
 தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்
 கேதீச் சரமதுதானே.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
 தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்
 தன்ன லங்கெட வடர்த்தவர்க் கருள்செய்த
 தலைவருர் கடவ்வாயப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
 பொருந்திய மாதோட்டத்
 துண்ணி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சு
 கேதீச்சரத் துள்ளாரே-

பூவு ஸானுமுப் போருகடல் வண்ணலூம்
 புலியிடந் தெழுந்தோடி
 மேலை நாடிறின் னடியினை காண்கிலா
 வித்தக மென்னாகும்
 மாவும் பூகமுங் கதலியு நெருங்குமா
 தொட்டநன் னகர்மன்னித்
 தேவி தன்னெடுந் திருக்கேதீச் சரத்
 திருந்தவெம் பெருமானே.

புத்த ராய்ச்சிலை புலைதுகி இடையவர்
 புறனுரைச் சமஞாதர்
 எத்த ராகிநின் றுண்பவ ரியம்பிய
 வேழழைம் கேளேன்யின்
 மத்த யானையை மறுகிட ஏரிசெய்து
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்
 தத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்
 கேதீச்சர மடைமின்னே.

மாடை ஸாமண முரசெனக் கடலினை
 தொலிகவர் மாதோட்டத்
 தாட வேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத்
 தடிகளை யணிகாழி
 நாடு ஸார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொ
 னவின்றெழு பாமாலை
 பாட ஸாயின பாடுமின் பத்தர்கள்
 பரகதி பெறலாமே

சுந்தரமுரத்து சுவாமிகள் அருளிக் செய்துவை
 ஏழாந் திருமுறை
 பண் நட்டராகம்

நத்தார்ப்படை ஞானன்பச வேறிந்தனை கலிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தாரெலூம் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுவார்பொடி நீறுந்தல்ல துண்டப்பிறை கீழும்
 கடமார்களி யானையுரி அணிந்தகறைக் கண்டன்
 படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
 திடமாவுறை கின்றுன்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னுரவ ரமரச்தோழி தேத்த
வங்கம்மலி கிண்றகடல் மாதோட்டநன் னகரிள்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடின் பாலாவியின் கரைமேற்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரிய கறைக் கண்டன்றல்ல கண்மேலொரு கண்ணுன்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கிண்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் ஆழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவடி பார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கிண்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்அடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
எனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டனைழ காகஅரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரிற்
பட்டவரி நுதலாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்களி தூங்கும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்ப்பவில் பாலாவியின் கரைமேற்
நேவனேனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் குழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருட்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினேயே.

திருச்சிற்றும்பலம்

ஒம் நமசிவாய

நினைத்த காரியம் அதுகலமானும்

திருக்கோணமலைப் பதிகம்

திருநூலாசங்பந்தர்

பண்ண புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலி அலம்பும்

நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி

வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்த்த

வடிவினர் கொடியணி விடையர்

கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்

அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்

குரைகடல் ஒதம் நித்திலங் கொழிக்கும்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து

அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பார்

பிடியன நடையான் பெய்வளை மடந்தை

பிறைதுத வைளொடும் உடனுயக்

கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் குழந்து

கொள்ளலும் நித்திலஞ் சுமந்து

ஞடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பளித்திளத் திங்கட் பைந்தலை நாகம்

படர்ச்சடை முடியிடை வைத்தார்

கணித்திளத் துவர்வாய்க் காரிகை பாகமாக

முன்கலந் தவர் மதில்மேல்

தனித்தபே ருநுவ விழித்தழல் நாகந்

தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்

குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் குழந்த

கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பறித்திளங் கங்கை சடையிடை.. வைத்துடி

பாங்குடை மதனனைப் பொடியா

விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த

விலமனூர் கமலமார் பாதர்

தெளித்துமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடல் தாளனு

செம்பொறும் இப்பியும் சுமந்து

கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேங்கும்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் ரதியார்
தம்மடி போற்றிசெப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயினும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
நழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சணையுங் கடலுடன் குழந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரித்திடாவண்ணம் உலகத்தவர்க் கருஞ்ஞு
செம்மையார் நம்மையா ஞடையார்
ஸிரிந்துயர் மெளவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவன் செருந்திசென் பகத்தின்
குஞ்சொடு மூல்லை கொடிசிடும் பொழில்குழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவர் சீரலால்
ஏத்திட ஆத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வாம் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருள் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விருங்பும் பெரும்புக் மாளர்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வெண்டலை ஏந்தி
அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையும் நீர்மையார் சிர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரும் அறியா வண்ணம்ஓள் எரியாய்
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவாராய் நின்றூர் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

நின்றனுஞ் சமனும் இருந்தனுந் தேரும்
நெறியல்லா தனபுறங் கூற
வென்றுநஞ் சண்னும் பரிசினர் ஒருபால்
மெல்லிய ளோடுமட்ட ஞகித
துன்றுமொண் பெளவ மெளவலுஞ் குழந்து
தாழ்ந்தறு திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் சலவ் வாசம்வந் துவவும்
கோணமா மலைஅமர்ந் தாரே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் இடம்பெறுக பாடல்
(ஆரூம் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

புதியனி பொன்னிறத்தர் பூண் நாலர்
பொங்கரவர் சங்கரர் வெண்குழையோர் காதர்
கேதீச்சர மேவினர் கேதா சத்தார்
கெடில் வடவதிகை வீரட் டத்தார்
மாதுயரந் தீர்த்தென்னை வுய்யக் கொண்டார்
மழபாடிய மேவிய மழு வாளனுர்
வெதி குடியளாச் மீயச் சூரார்
வீழி யிழலையே மேவினுரே.

மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் அருளிச்செய்த
குயிற்பத்திலை இடம்பெறும் ஒருபாடல்

(ஏட்டாந் திருமுறை)

ஏர்தருமேழ் உலகேத்த எவ்வருவுந் தண்ணுருவாம்
ஆர்வலிகுழ் தென்னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப்
பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய்ப்ரானீச்
சீரியவா யாற்குயிலே தென்பாண்டி நாடாளைக் குவாய்.

திருவார்த்தநூயில் இடம்பெறும் ஒருபாடல்

வந்து(து) இயையோர்கள் வணங்கி ஏத்த
மாக்கரு ணெக்கட லாய் அடியார்
பந்தனை வின்ன(து) அற நங்கும்ளங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆநி அந்நாள்
உந்து திரைக்கடலைக் கடந்து அன்று
ஒங்கு மதில் இலங் கைஅதனில்
பந்தனை மெல்லீர லாற்கு(கு) அருளும்
பரிகு(க) அறிவார் எம்பிரா அவாரே.

மணிவாசகப்பெருமான் இவையிரண்டு பாடல்களிலும் குறிப்
பிடுவது திருக்கேதீச்சரமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்
படுகிறது.

கேக்கிழார் பெருமான் செய்தருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம்

திருஞாசம்பந்தழுந்தி நாயனார் வரலாற்றில்
(பன்னிரண்டாந் திருமுறை)

அந்நகரி வமர்ந்தங்க ணிவிது மேவி
யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழந்தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்களனர்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புணமாட மாதோட் டத்தில்
திருக்கேதீச் சரத்தண்ணர் செய்யபாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேந்தி அன்ப ரோடும்
உலவாத கிளிபெற்றூர் உவகையுற்றூர்.

சேரமான்பெருமான் நாயனார் புராணம்

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றூர் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரம்சார்ந்த
சொன்மலர்மா கீகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ

பஞ்சாக்கர வடிவம்

ஆடும் படி கேணல் அப்பலத்தா ணயனே
நாடுந் திருவடியி ஸேநகரங் — கூடு
மகர முகரம் வளர்தோள் கிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பார்.

— மனவாசகங்கடந்தார்

ஐந்தெழுத்தே ஆனந்த தாண்டவம்

அஞ்செழுத்தே யாகமு மன்னை வருமறையும்
அஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மணைத்து - மஞ்செழுத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவமும் யாவைக்கு மய்பாலா
மோனந்த மாழுத்தி யும்.

— மனவாசகங்கடந்தார்

அயர் தான் சீன்னையா வல்லீபுரம்
அவர்கள் பற்றிய
அறிமுகம்

ஆயிரம் பிறைகண்டவர் அமரர் தினு. சின்ஜோயர் வஸ்விபூரம் அவர்கள் ஒடிமறைற்ற பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுக்கும் வரத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இருபத்தோராம் நூற்றுண்டுக்கும் இடைப்பட்ட (1908 - 1992) காலப்பகுதியில் வரழ்ந்தவர். இரு நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார சமூக மாற்றங்களைக் கண்டறிந்தவர் இவர் ஒரு நிறைவாழ் செல்வர்.

கொக்குவில், குளப்பிடியில் திரு. முருகேசு சின்னையா அவர்கட்டும் மலைவியார் தங்கம்மா அவர்கட்டும் 1908-12-12ந் தேதியன்று அவர்கள் மூத்த மகனாகவும் இரண்டாவது பிள்ளையாகவும் திரு வஸ்விபூரம் அவர்கள் பிறந்தார்கள். நடராசா, துறைராசா என்ற தம்பியர் ஒருவரும் அழகக்கோன், நாகரத்தினும் என்னும் தமக்கையாரும், சிவப்பிரகாசம் அன்னலட்சுமி என்னும் தங்கையாரும் இவர் சுகோதரர்கள்.

சைவமும் தமிழும் இருகண்களைப் போற்றி வளர்த்த குடும்பமது. தாயார் தங்கம்மா வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயமகோற்சவ காலத்தில் விரதமிருந்து தீ ன மு ம் பகல் உற்சவம் பார்த்தே சாப்பிடுவதை நியமமாகக் கொண்டவர். இதனாற் போதும் திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள் நடராசப் பெருமானைத் தம் வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டார்.

கொக்குவில் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை (கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் முன்னோடி) யில் கல்வி கற்றுத் தமது கல்வியையாழ் இந்துக் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். கல்வியை முடித்து வேலை ஒன்றுக்குக் காத்திருந்த திரு. வல்லிபுரம் அவர்களைக் கடல்கடந்து மலாயாவில் தொழில் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவர் உறவினர்கள் அங்கு வரும்படி அழைத்தார்கள். 1927 ம் ஆண்டில் தமது பத்தொன்பதாம் வயதில் திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள் மலாயா சென்று புகையிரத திலைக்களத்தில் நிர்மாண, பராமரிப்புப்பகுதியில் வேலைக்குச் சேர்ந்கு கொண்டார்.

மலாயாவைத் தமது பாதுகாப்பின்கீழ் - கொண்டு - வந்த பிரிட்டிஷ்ரூர் மலாயா நாட்டின் வளங்களைத் தமக்கு வாய்ப்பாக்க விதிகளும், இருப்புப்பாடுகளும் நிர்மாணிக்க வேண்டி இருந்தது.

மேலும் நிர்வாகம் நடைபெறவும் வேண்டி இருந்தது. இதற்கு ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் பொறியியலாளர்கள், அளவையாளர்கள் தேவைப்பட்டார்கள். ஆனால் மலாயா வாசிகளான சீனர்களும் மலாயர்களும் கல்வி வாசனையே அறியாதவர்களாக இருந்தனர். வீதிகளும் இருப்புப் பாதைகளும் அடர்ந்த காடுகளின் ஊடாகத்தான் அமைக்கப்படவேண்டி இருந்ததால் தொழிலாளியாகத் தானும் அங்கு வேலை செய்ய அவர்கள் முன்வரவில்லை. அதே வேண்டியில் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மத்தியில் ஏராளமாக இருந்தார்கள். இவர்களுள் பலர் ஆங்கிலேயப் பொறியியலாளர்களின்கீழ் இலங்கையில் வேலை பார்க்குத் தொண்டிருந்தார்கள். இங்கிருந்து மலாயா சென்ற ஆங்கிலேயப் பொறியியலாளர்கள் யாழ்ப்பாண மக்களின் கல்விப்பேற்றினையும், கடின உழைப்பையும் விசுவாசத்தன்மையையும் பற்றி மலாயாவிலுள்ள உயர் அதிகாரிகளிடம் விதந்துரக்கத்தன் போல் இலங்கையிலிருந்து மலாயா அரசுக்கேவக்கு அடக்கன் வலிந்து அழைக்கப்பட்டனர். மலாயா விலுள்ள வீதிகளும், இருப்புப் பாதைகளும் யாழ்ப்பாணத் தொழில் நுட்ப அலுவலர்களின் நினைவுச்சின்னமாக என்றும் விளக்கும். தொடர்ந்து ஏனையதுறைகளுக்கும் ஊழியர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்றனர். இதுதான் யாழ்ப்பாண மக்கள் மலாயா சென்ற வரலாறு.

திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள் சேவையில் சேர்ந்து கருசில வருடங்களில் (1931 - 1933) ஏனைய தூரகிழக்கு நாடுகளில் (இலங்கை உட்பட) பொருளாதார அமுக்கம் ஏற்பட்டது. இப்பொருளாதார அமுக்கத்தின்போது பலர் வேலைஇழந்து பிறந்த நாடு திரும்ப வேண்டிய நிர்க்கதி ஏற்பட்டது. திரு வல்லிபுரம் அவர்கள் மலாய் மொழி தேர்ச்சிப் பரிட்சைபில் சித்தியடைந்திருந்ததாலும், தொழில் நுட்பப் பயிற்சியில் சித்தியடைந்திருந்ததாலும் கொடர்ந்து சேவை வாற்றக் கூடியதாக இருந்தது. இவர் மேலதிகாரிகளான பிரிட்டி ஷாரும் இவர்கீழ் வேலைபார்க்க ஊழியர்களும் இவர் மீது நன்மதிப்பும் நல்லெண்ணமும் கொண்டிருந்தனர்.

இவர் சேவையின் தன்மை இவர் தமது ஊழியர்களுடன் அடர்ந்த காடுகளின் மத்தியிலும் கடமையாற்றவேண்டி இருந்தது.

1938-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள் தமது சொந்தத்திலேயே தாவடி திரு. சின்னப்பு செல்லையா, விசாலாட்சிப்பிள்ளை நம்பதிகளின் ஒரே மகளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இமைப்பொழுதும் இறைவன் அவர்கள் நெற்றுசைவிட்டே நீங்காத கடுமையும் அது தமிழும் சைவமும் கமழ்த்து குடுப்பது. மங்கை நல்லான் தையல் முத்துவினையும் உடன் அழைத்து மலாயா நாட்டுக்குத் திரும்பினார் திரு. வல்லிபுரம்.

1942 பெப்ரவரி மாதம் தொடக்கம் 1945 செப்ரெம்பர் மாதம் வரை நாற்பத்து நாள்கு மாதங்கள் மலாயா ஜப்பானியர் ஆதிக்கத்திற்குள் வந்தது. பிரிட்டிஷாரின் ஆதரவாளர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் பல இலங்கையர் ஜப்பானியரால் கொல்லப்பட்டனர். ஏனையோர் இன்னல் பல ஏனுபவித்தனர்.

புகையிரத சேவை தொழில் நுட்பத்துறையில் உயர் பதவி யான (Permanent Way Inspector) ஆகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். மூன்னர் இப்பதவி பிரிட்டிஷாருக்கே ஹரியதாக இருந்தது. ஆடலரசன் அருளினாலும் அவர்கள் திட்சிக்தத்தினாலும் இவ்வின்னல்களை இறைவன் சித்தம் என ஏற்றுக் கண்டங்கள் இருப்பினும் பாரதாரமான விளைவுகள் இல்லாது காலம் கடத்தினர் கிரு வல்லிபுரம் தம்பதிகள். இவர்கள் தாம்பத்தியக்தின் பயனாக விஜயமஸர், சரோஜா, ராதா என்னும் பெண்கள் மூவரும் கணேசலிங்கம் சண்முகானந்தன் என்னும் இரு ஆண்களும் இவர்கள் பெற்ற புத்திரபாக்கியமாகும்.

மலாய் மன்னீன் மீட்புக்கான மக்கள் போராட்டம் 1948 யூலை மாதத்தில் ஆரம்பித்துக் கொள்ளிலாப (கரந்துறை) போராகப் பரிணமித்து 1960 யூலை 31'ந் திகதியன்று அரசியல் சுதந்திரம் என்றும் வரை தொடர்ந்து காடுகளில் கரந்துறைந்து இவர்கள் தம் தாக்குதல்களை நடத்தியதாலும் அரசாங்க உத்தியாகத்தர்களை இலக்காகத் தாக்கியதாலும் பல இலங்கையர் உயிரிழுக்க நேரிட்டது ஆனால் சதா காடுகளுடாகக் கடமையில் செல்லும் திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள் தமது வண்டியைக் கண்டால் அவர்கள் விலகிப் பார்த்து நிற்பார்கள் என்றும் இதற்குக் காரணம் தம்மைப் பற்றித் தம்முடன் வேலை பார்த்த மலாய் ஊழியர்களிடமிருந்து அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட நற்சான்றுக் கிருக்கலாம் என்றும் கூறுவார். அடைக்கலம் புகுந்த மார்க்கண்டேயரைக் காத்த தில்லைக்கூத்தன் திரு. வல்லிபுரம் அவர்களை இடரினும் துயரினும் காத்தர் போலும்.

தமது பின்னோக்குக் கு அவரவர் தகுதிக்கேற்பக் கல்வி அளித்து வைத்தார். பல்கலைக் கழகம் சென்று பட்டம் பெற்ற ராதா புள்ளி விபரவியல் அதிகாரியாக உயர்கல்வி அமைச்சரிலும், இங்கிலாந்தில் கற்றுப் பொறியியலாளர் பட்டம் பெற்ற கணேசலிங்கம் அங்கேயே பொறியியலாளராகவும் பணிபுரிகிறார்கள்.

தமது பின்னோக்கை இல்லறமென்னும் நல்வறை சொலுத்தி அவர்கள் உவந்தளித்த பேரப்பின்னோக்கையும் கண்டு மகிழ்ந்தவர் திரு. வல்லிபுரம் அவர்கள். அரசுசேவையிலிருந்து இனைப்பற்றியுள்ள திரு. சி. அ. பாவுசிங்கமும், வர்த்தகர் திரு. தி. குணவிங்கமும் புள்ளி விபரவியல் அதிகாரி திரு. அ. சிமலசேஞ்வும், கணக்காளர் ஜெகதீஸ்வரி யும் (இங்கிலாந்து) இவர் மருதக்களாவார்.

குலதேவி, சாந்தினி, அபிராமி, பானுமதி, முரளிக்குஷ்ணன், சஞ்ஜீவனி, அசங்கபிரதீப, செழியன், கபிலன் இவர் அருமைப்பேர் பிள்ளைகள். பேரப்பிள்ளைகளுள் மூத்தவரான குலதேவிக்குத் தக்க கணவரை அக்கறையுடன் தெரிந்தெடுத்து நாளிலும் பொழுதிலும் அவர்தம் கணவரைச்சேரும் நாளை எதிர்பார்த்திருந்த திருவஸ்விபூரம் அவர்கள்பேர்த்தியார் தமதுகணவரிடம் சேர்ந்துவிட்டார் என்ற இனிய செய்தியும் அறிந்தே பிரசோற்பத்தி வருடம் தைத்திங்கள் பூர்வபட்சசதுர்த்தித்தியில் நல்லாரும் அவரை நயந்தாரும் நன்மை சொல்ல

ஐந்துபேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா எந்த
எல்லையிற் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

— சேக்கிழார்

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோற்றி-

கற்பண கடந்தசோதி கருணையே வடிவமாகி
அற்புதக் கோலந்தி. யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோமமாகுந் திருக்கிற்றம் பலத்துணின்று
பொற்புறு நடஞ்செய் கிண்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி.

வெள்ள,
பேருப
தக்க
திலும்
விபுரங்
இனிய
பல்வ
பிடங்க

நன்றியுடையோம்

மற்ற ரயோரை மனிழ்ச்சிக்கமட்டும் தெரிந்த எங்கர் வருமாதல்
திரு. சின்னையா வல்லிபுரம் அவர்கள் எம்மை
ஆரூத்துயரில் ஆழ்த்தி
ஆடலரசன் அடியினைக் குறுகிய காலை
எங்கள் துயரில் பங்கேற்று ஆறுதல்லித்தவர்கள்,
இறுதிக்கிரியைகள் இறுதியாத்திரயில் கலந்து கெண்டவர்கள்,
நானும் வந்தெப்போமத் தேற்றியவர்கள்,
வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்ச்சியில் கலந்து எங்கள் குடும்பத்தலைவரின்
ஆத்மசாந்திகாகப் பிராத்தித்தவர்கள்,
வேண்டிய ஒழுங்குகள் சிறப்பாக அமைந்திடப் பல்லாற்றுநும்
முன்னின்று உதவ்யவர்கள்—சிறப்பாக எங்கள் அயலவர்களான
கொக்குவில் ராஜா மில் உரிமையாளர்கள், ஹழியர்கள்,
இந்நால் இத்துணை சிறப்பாக அமைய ஆலோசனை வழங்கியும்
அச்சுப்பதிவு செய்தும் உதவிய யாழ்ப்பாணம் சாந்தி அச்சக
அதிபர், அலுவலர்கள் யாவர்க்கும் அன்புகலந்த நன்றி.

வணக்கம்

“தையல் புரட்டு”
தாவுடி, கொக்குவில்.
09-03-1992

மனைவி, மங்கள்,
மருமக்கள்,
பேருப்பிள்ளைகள்

சாந்தி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.